

ବାଚ୍ୟ - ପ୍ରକରଣ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର:

୧. ବାଳକଃ ବିଦ୍ୟାଳୟଂ ଗଚ୍ଛତି ।
୨. ବାଳକେନ ବିଦ୍ୟାଳୟଃ ଗମ୍ୟତେ ।
୩. ଶିଶୁଃ କ୍ରୀଡ଼ତି ।
୪. ଶିଶୁନା କ୍ରୀଡ଼୍ୟତେ ।

୧ମ ବାକ୍ୟରେ ‘ବାଳକଟି ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଉଛି’ ଏବଂ ୨ୟ ବାକ୍ୟରେ ‘ବାଳକଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯିବା ହେଉଛି’ – ଏହିପରି ପ୍ରାୟ ସମାନ କଥା କୁହାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ୧ମ ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ଯାହା ୨ୟ ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ତାହା ଅଟେ । ସେହିପରି ୩ୟ ବାକ୍ୟରେ ‘ପିଲାଟି ଖେଳୁଛି’ ଓ ୪ର୍ଥ ବାକ୍ୟରେ ପିଲାଦ୍ୱାରା ଖେଳ ହେଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସମାନ ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି । କେବଳ କଥନ ଭଙ୍ଗୀ ବା ପ୍ରକାଶ ରୀତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି ।

ଏହିପରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କଥନ ଭଙ୍ଗୀ ବା ପ୍ରକାଶ ଶୈଳୀକୁ ‘ବାଚ୍ୟ’^୧ କୁହାଯାଏ । କର୍ତ୍ତା, କର୍ମ ଓ କ୍ରିୟା ବାକ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ (ପ୍ରଧାନ) ଅଙ୍ଗ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ୟବହାର ଭେଦରେ କେଉଁ ବାକ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଧାନ ବା ଉକ୍ତ ହୁଏ ତ କେଉଁ କର୍ମ ଉକ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ କେଉଁ କ୍ରିୟା ବା ଭାବ ।

ଉପରି ଲିଖିତ ୧ମ ଓ ୩ୟ ବାକ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଧାନ ବା ଉକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହା ‘କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ’ ୨ୟ ବାକ୍ୟରେ କର୍ମ ଉକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହା ‘କର୍ମ ବାଚ୍ୟ’ ଓ ୪ର୍ଥ ବାକ୍ୟରେ କ୍ରିୟା ବା ଭାବ ଉକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହା ‘ଭାବବାଚ୍ୟ’ ଅଟେ । ତେଣୁ ‘ବାଚ୍ୟ’ ସାଧାରଣତଃ ତିନି ପ୍ରକାର । ଯଥା- (କ) କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ, (ଖ) କର୍ମବାଚ୍ୟ ଓ (ଗ) ଭାବବାଚ୍ୟ ।

(କ) କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର:

୧. ଦେବଦତ୍ତଃ ଗ୍ରାମଂ ଗଚ୍ଛତି ।
୨. ଡ଼ଂ ପାଠଂ ପଠସି ।
୩. ଅହଂ ହସାମି ।

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟତ୍ରୟରେ ଦେବଦତ୍ତ, ଡ଼଼ ଏବଂ ଅହଂ କର୍ତ୍ତୃପଦ ଅଟନ୍ତି । ବାକ୍ୟରେ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଧାନ ବା ଉକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତିରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ୧ମ ଓ ୨ୟ ବାକ୍ୟରେ କର୍ମପଦ ‘ଗ୍ରାମ’ ଓ ‘ପାଠ’ ଅନୁକ୍ରମେ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟା ବିଭକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି । ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟରେ କ୍ରିୟାପଦ କର୍ତ୍ତୃପଦ ଅନୁସାରେ ପୁରୁଷ ଓ ବଚନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ।

୧. ସଂସ୍କୃତ ବ୍ୟାକରଣରେ ‘ବାଚ୍ୟ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ‘ପ୍ରଧାନ’ ବା ‘ଉକ୍ତ’ ହୋଇଥାଏ ।

୨. “ଲକ୍ଷଣଂ କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟସ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ରି ପ୍ରଥମା ଭବେତ୍ ।

ଦ୍ୱିତୀୟାନ୍ତଃ ଭବେତ୍ କର୍ମ କର୍ତ୍ତୃଧୀନଂ କ୍ରିୟାପଦମ୍ ।।”

(ଖ) କର୍ମବାଚ୍ୟ^୨

୪. ଦେବଦତ୍ତେନ ଗ୍ରାମଃ ଗମ୍ୟତେ ।
୫. ମୟା ତ୍ୱଂ କଥ୍ୟସେ ।
୬. ତ୍ୱୟା ଅହଂ ଦୃଶ୍ୟମି ।

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ କର୍ମ ପ୍ରଧାନ ବା ଉକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏଗୁଡ଼ିକ କର୍ମବାଚ୍ୟ । ଏଥିରେ କର୍ତ୍ତା ଦେବଦତ୍ତେନ, ମୟା ଓ ତ୍ୱୟା ଅପ୍ରଧାନ ବା ଅନୁକ୍ତ । ତେଣୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ତୃତୀୟା ବିଭକ୍ତିରେ ଓ କର୍ମପଦ ଗ୍ରାମଃ, ତ୍ୱମ୍ ଏବଂ ଅହମ୍ ଉକ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତିରେ ରହିଛନ୍ତି । କର୍ମବାଚ୍ୟରେ କର୍ମର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ରହୁଥିବା ହେତୁ କ୍ରିୟାପଦଗୁଡ଼ିକ କର୍ମକୁ ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି । କର୍ମବାଚ୍ୟରେ କ୍ରିୟାପଦ ଗଠନ ପାଇଁ ମୂଳ ଧାତୁରେ ‘ଯ’ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଯୋଗହୋଇ, ତାହାର ‘ସେବ୍’ ଧାତୁ ପରି ଆତ୍ମନେପଦୀରେ ରୂପ ହୁଏ । ୪ର୍ଥ ବାକ୍ୟରେ କର୍ମପଦ ‘ଗ୍ରାମଃ’ ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ ଥିବାରୁ କ୍ରିୟାପଦ ପ୍ରଥମପୁରୁଷରେ ରହିଅଛି । ସେହିପରି ୫ମ ଓ ୬ଷ୍ଠ ବାକ୍ୟରେ କର୍ମପଦ ‘ତ୍ୱମ୍’ ଓ ‘ଅହମ୍’ ହୋଇଥିବାରୁ କ୍ରିୟାପଦର ପ୍ରୟୋଗ ଯଥାକ୍ରମେ ମଧ୍ୟମପୁରୁଷ ଓ ଉତ୍ତମପୁରୁଷରେ ହୋଇଅଛି ।

(ଗ) ଭାବବାଚ୍ୟ^୩

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର:

୭. ଶିଶୁନା କ୍ରନ୍ଦ୍ୟତେ ।
୮. ତ୍ୱୟା ହସ୍ୟତେ ।
୯. ଅସ୍ମାଭିଃ ସ୍ଥାୟତେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ କର୍ମ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତୃପଦର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ନ ଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତା ଭାବେ ତୃତୀୟା ବିଭକ୍ତିରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ କ୍ରିୟା ବା ଭାବର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଥିବାରୁ, ଏଗୁଡ଼ିକ ଭାବବାଚ୍ୟ । ଭାବବାଚ୍ୟର କ୍ରିୟାପଦ କର୍ମବାଚ୍ୟପରି ଗଠିତ ହୋଇ ସର୍ବଦା ପ୍ରଥମପୁରୁଷ ଏକବଚନରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥାଏ । କର୍ମବାଚ୍ୟ ଏବଂ ଭାବବାଚ୍ୟରେ କ୍ରିୟା – ସବୁ ଲକାରରେ ଆତ୍ମନେପଦୀ (ସେବ୍ ଧାତୁପରି) ହୁଏ ଏବଂ ଲଟ୍, ବିଧିଲିଟ୍, ଲୋଟ୍ ଓ ଲଢ୍ ଏହି ଚାରିପ୍ରକାରର ଲକାରରେ ଧାତୁ ପରେ ‘ଯ’ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଯୋଗ ହୁଏ ।^୪ ସକର୍ମକ ଧାତୁର କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ ଓ କର୍ମବାଚ୍ୟରେ ଏବଂ ଅକର୍ମକ ଧାତୁର କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ ଓ ଭାବବାଚ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ ଦେଖାଯାଏ ।

-
- ୨ । “ପ୍ରୟୋଗେ କର୍ମବାଚ୍ୟସ୍ୟ ତୃତୀୟା କର୍ତ୍ତୃକାରକେ ।
ପ୍ରଥମାନ୍ତଃ ଭବେତ୍ କର୍ମ କର୍ମାଧୀନଂ କ୍ରିୟାପଦମ୍ ।।”
 - ୩ । “ଭାବବାଚ୍ୟେ କର୍ମାଭାବଃ ତୃତୀୟା କର୍ତ୍ତୃକାରକେ ।
ପ୍ରଥମପୁରୁଷସୌକବଚନାନ୍ତଂ କ୍ରିୟାପଦମ୍ ।।”
 - ୪ । “ଭାବେ କର୍ମଣି ବାଚ୍ୟେ ତ୍ୱ ସଦା ସ୍ୟାଦାତ୍ମନେପଦମ୍ ।
ଲତାଦିଷ୍ଟୁ ଚତୁର୍ଥେବ ଯକାରସ୍ୟାଗମୋ ଭବେତ୍ ।।”

ଯଥା: ସକର୍ମକ:

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ - ଶିଷ୍ୟଃ ବେଦଂ ପଠତି ।

କର୍ମବାଚ୍ୟ - ଶିଷ୍ୟେଣ ବେଦଃ ପଠ୍ୟତେ ।

ଅକର୍ମକ:

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ - ଅହଂ ତିଷ୍ଠାମି ।

ଭାବବାଚ୍ୟ - ମୟା ସ୍ଥାୟତେ ।

ଏଥିରୁ ଜଣାଗଲା :-

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟରେ:	କର୍ମବାଚ୍ୟରେ:	ଭାବବାଚ୍ୟରେ:
୧. କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଧାନ ବା ଉକ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତିରେ ରହେ ।	୧. କର୍ତ୍ତା ଅପ୍ରଧାନ ବା ଅନୁକ୍ତ ହୋଇ ତୃତୀୟା ବିଭକ୍ତିରେ ରହେ ।	୧. କର୍ତ୍ତା ଅପ୍ରଧାନ ବା ଅନୁକ୍ତ ହୋଇ ତୃତୀୟା ବିଭକ୍ତିରେ ରହେ ।
୨. କର୍ମ ଅପ୍ରଧାନ ବା ଅନୁକ୍ତ, ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟା ବିଭକ୍ତିରେ ରହେ ।	୨. କର୍ମ ପ୍ରଧାନ ବା ଉକ୍ତ । ତେଣୁ ତାହା ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତିରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ।	୨. କର୍ମ ନ ଥାଏ । କେବଳ ଅକର୍ମକ ଧାତୁର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥାଏ ।
୩. କ୍ରିୟାପଦ କର୍ତ୍ତାର ଅଧୀନ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ତ୍ତା ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଓ ବଚନରେ ଥାଏ, କ୍ରିୟା ସେହି ଅନୁସାରେ ହୋଇଥାଏ ।	୩. କ୍ରିୟାପଦ କର୍ମର ଅଧୀନ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରିୟା କର୍ମର ପୁରୁଷ ଓ ବଚନ ଅନୁସାରେ ହୋଇଥାଏ ।	୪. କ୍ରିୟାପଦ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମନେପଦା ହୋଇ ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ ଏକବଚନରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମେ କର୍ମ ଓ ଭାବ ବାଚ୍ୟରେ ଧାତୁରୂପ ଓ ବାଚ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧ । ନିମ୍ନଲିଖିତବାକ୍ୟସ୍ଥ କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟାନି, କର୍ମବାଚ୍ୟାନି ଭାବବାଚ୍ୟାନି ଚ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଲିଖତ ।

- (କ) ଗୁରୁଃ ମାଣବକଂ ବଦତି ।
- (ଖ) ବାଳକେନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଧାବ୍ୟତେ ।
- (ଗ) କ୍ଷେତ୍ରପତିଃ ଶୃଗାଳଂ ପଶ୍ୟତି ।
- (ଘ) ବିଦ୍ୱାନ୍ ସର୍ବେଷ୍ଠ ପୂଜ୍ୟତେ ।
- (ଙ) ସର୍ବେ ସଂସ୍କୃତଂ ପଠନ୍ତି ।
- (ଚ) ତୈଃ ଉଦ୍ୟାନେ ଭ୍ରମ୍ୟତେ ।

- (ଛ) ଈଶ୍ବରେଶ ସର୍ବେ ଦୃଶ୍ୟନ୍ତେ ।
- (ଜ) ସର୍ବେ ଭବନ୍ତୁ ସୁଖିନଃ ।
- (ଝ) ମୟୂରେଃ ଆନନ୍ଦେନ ନୃତ୍ୟତେ ।
- (ଞ) ମୟା ଜଳଂ ପୀୟତେ ।

୨ । ନିମ୍ନଲିଖିତବାକ୍ୟେଷୁ କର୍ତ୍ତୃପଦଂ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ । ଯଥା -

- (କ) ଅହଂ ଚନ୍ଦ୍ରଂ ପଶ୍ୟାମି । ମୟା ଚନ୍ଦ୍ରଃ ଦୃଶ୍ୟତେ ।
- (ଖ) ସର୍ବେ ଈଶ୍ବରଂ ପୂଜୟନ୍ତି । _____ ଈଶ୍ବରଃ ପୂଜ୍ୟତେ ।
- (ଗ) ଅହଂ କାର୍ଯ୍ୟଂ କରୋମି । _____ କାର୍ଯ୍ୟଂ କ୍ରିୟତେ ।
- (ଘ) ପୁତ୍ରଃ ଜନକଂ ସେବତେ । _____ ଜନକଃ ସେବ୍ୟତେ ।
- (ଙ) ଛାତ୍ରଃ ବିଦ୍ୟାଳୟେ କ୍ରୀଡ଼ନ୍ତି । _____ ବିଦ୍ୟାଳୟେ କ୍ରୀଡ୍ୟତେ ।
- (ଚ) ଶ୍ୱା ପ୍ରାନ୍ତରେ ଧାବତି । _____ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଧାବ୍ୟତେ ।
- (ଛ) ଶିକ୍ଷକଃ ଛାତ୍ରାନ୍ ପଢ଼ନ୍ତି । _____ ଛାତ୍ରଃ ପଢ଼୍ୟନ୍ତେ ।

୩ । ନିମ୍ନଲିଖିତ - ବାକ୍ୟେଷୁ କର୍ମପଦଂ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନପୂରଣଂ କରୁତ । ଯଥା-

- (କ) ଛାତ୍ରଃ ବିଦ୍ୟାଳୟଂ ଗच्छତି । ଛାତ୍ରେଣ ବିଦ୍ୟାଳୟଃ ଗମ୍ୟତେ ।
- (ଖ) ଗୁରବଃ ଛାତ୍ରାନ୍ ଉପଦିଶନ୍ତି । ଗୁରୁଭିଃ _____ ଉପଦିଶ୍ୟନ୍ତେ ।
- (ଗ) ଆବାଂ ଗ୍ରାମଂ ଗଚ୍ଛାବଃ । ଆବାଭ୍ୟାଂ _____ ଗମ୍ୟତେ ।
- (ଘ) ତୈ କାର୍ଯ୍ୟଂ କରୁତଃ । ତାଭ୍ୟାଂ _____ କ୍ରିୟତେ ।
- (ଙ) ବାଳଃ ପୁଷ୍ପକଂ ପଠତି । ବାଳେନ _____ ପଠ୍ୟତେ ।
- (ଚ) ଶିଶୁଃ ଚନ୍ଦ୍ରଂ ପଶ୍ୟତି । ଶିଶୁନା _____ ଦୃଶ୍ୟତେ ।

୪ । ନିମ୍ନଲିଖିତେଷୁ ବାକ୍ୟେଷୁ କ୍ରିୟାପଦାନି ଲିଖିତ୍ୱା ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ । ଯଥା-

- (କ) ଈଶ୍ବରଃ ଲୋକାନ୍ ପଶ୍ୟତି । ଈଶ୍ବରେଣ ଲୋକାଃ ଦୃଶ୍ୟନ୍ତେ ।
- (ଖ) ଅହଂ ପାଠାନ୍ ପଠାମି । ମୟା ପାଠାଃ _____ ।
- (ଗ) ବାଳିକାଃ ତତ୍ର କ୍ରୀଡ଼ନ୍ତି । ବାଳିକାଭିଃ ତତ୍ର _____ ।
- (ଘ) ଛାତ୍ରଃ ମାର୍ଗେ ଗच्छନ୍ତି । ଛାତ୍ରେଃ ମାର୍ଗେ _____ ।
- (ଙ) ସୀତା ଫଳାନି ଖାଦତି । ସୀତୟା ଫଳାନି _____ ।
- (ଚ) ସଃ ଲେଖଂ ଲିଖତି । ତେନ ଲେଖଃ _____ ।

୫। ବନ୍ଧନାମଧାତ୍ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ରିୟାପଦାନି ବ୍ୟବହୃତ୍ୟ ରାମସ୍ୟ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାଂ ଜ୍ଞାତୁଂ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନପୂରଣଂ କ୍ରିୟତାମ୍ ।

(ପଠ୍ୟତେ, ଖାଦ୍ୟତେ, ଦୃଶ୍ୟତେ, ପାୟତେ, କ୍ରିୟତେ, ରମ୍ୟତେ, ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତ୍ୟତେ)

କର୍ମ ଓ ଭାବବାଚ୍ୟରେ ଧାତୁରୂପ

କର୍ମ ବା ଭାବ ଉକ୍ତ ହେଲେ ଧାତୁ କେବଳ ଆତ୍ମନେପଦୀ ହୁଏ । ଲଟ୍, ଲୋଟ୍, ବିଧିଲିଙ୍ ଥିବା ଲଙ୍ଗକାରରେ ଧାତୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରେ ଯକ୍ (ଯ) ଆଗମ ହୁଏ । ମାତ୍ର ଲୃଟ୍ ଲକାରରେ ‘ଯ’ ଆଗମ ହୁଏ ନାହିଁ । ଧାତୁପରେ ‘ଯ’ ର ଆଗମ ହେଲେ କେତେକ ଧାତୁରୂପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଯଥା-

(୧) ଦା, ଧା, ମା, ସ୍ଥା, ଗୈ (ଗା), ହା ଓ ପା (ପାନାର୍ଥ) ଧାତୁର ଆକାର ସ୍ଥାନରେ ‘ଇ’ କାର ହୁଏ । ଯଥା-

ଦା - ଦାୟତେ । ମା - ମାୟତେ । ଗୈ - ଗାୟତେ ।

ଧା - ଧାୟତେ । ସ୍ଥା - ସ୍ଥାୟତେ । ପା - ପାୟତେ ଇତ୍ୟାଦି ।

ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ଧାତୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସାଧାରଣତଃ ଆକାରାନ୍ତ ଧାତୁମାନଙ୍କର ‘ଆ’କାରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଥା:- ପା (ରକ୍ଷାର୍ଥ) - ପାୟତେ, ଯା- ଯାୟତେ ଓ ବା - ବାୟତେ ଇତ୍ୟାଦି ।

(୨) ଧାତୁଶେଷରେ ଥିବା ହ୍ରସ୍ୱସ୍ୱର ଦୀର୍ଘ ହୁଏ । ଯଥା - ଶୁ - ଶୁୟତେ, ଜି - ଜାୟତେ, ଚି - ଚାୟତେ, ସୁ - ସୁୟତେ ଇତ୍ୟାଦି ।

(୩) ଧାତୁ ଶେଷରେ ଥିବା ‘ର’ ସ୍ଥାନରେ ‘ରି’ ହୁଏ । ଯଥା -

ହୁ - ହୁୟତେ, କୁ - କୁୟତେ, ମୁ - ମୁୟତେ, ସୁ - ସୁୟତେ ଇତ୍ୟାଦି ।

ମାତ୍ର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଧାତୁମାନଙ୍କର ‘ର’ ସ୍ଥାନରେ ‘ଅର୍’ ହୁଏ । ଯଥା -

ର - ଅର୍ଯ୍ୟତେ, ସ୍ମୁ - ସ୍ମୁର୍ଯ୍ୟତେ, ଜାଗୁ - ଜାଗର୍ଯ୍ୟତେ ଇତ୍ୟାଦି ।

(୪) ଧାତୁଶେଷରେ ଥିବା ‘ର’ ସ୍ଥାନରେ ‘ଇର୍’ ହୁଏ । ଯଥା -

ତୁ - ତାର୍ଯ୍ୟତେ, କୁ - କାର୍ଯ୍ୟତେ, ସୁ - ସ୍ତାର୍ଯ୍ୟତେ ଇତ୍ୟାଦି । ମାତ୍ର ପୃ ଧାତୁର ‘ର’ ସ୍ଥାନରେ ‘ଇର୍’ ହୁଏ । ଯଥା :- ପୃ - ପୂର୍ଯ୍ୟତେ ।

(୫) ଧାତୁର ଉପଧାସ୍ଥିତ ‘ନ୍’କାରର ଲୋପ ହୁଏ । ଯଥା:- ମଢୁ - ମଥ୍ୟତେ, ବନ୍ଧୁ - ବଧ୍ୟତେ, ଦନ୍ତ - ଦଶ୍ୟତେ, ଭନ୍ତ - ଭଜ୍ୟତେ ଓ ଭ୍ରନ୍ତ - ଭ୍ରଶ୍ୟତେ ଇତ୍ୟାଦି ।

- (୬) ବଦ୍, ବର, ବସ୍, ବହ୍, ବପ୍ ଓ ସ୍ବପ୍ ପ୍ରଭୃତି ଧାତୁର ଆକାର ସହ ‘ବ୍’ ସ୍ଥାନରେ ‘ଉ’ ହୁଏ। ଯଥା -
ବର୍ - ଉଚ୍ୟତେ, ବଦ୍ - ଉଦ୍ୟତେ, ବସ୍ - ଉଷ୍ୟତେ, ବପ୍ - ଉପ୍ୟତେ, ସ୍ବପ୍ - ସୁପ୍ୟତେ ଇତ୍ୟାଦି।
- (୭) ଯଜ୍ ଧାତୁର ଆକାର ସହ ‘ଯ୍’ ସ୍ଥାନରେ ଈ ହୁଏ। ଯଥା - ଯଜ୍ - ଇଜ୍ୟତେ।
- (୮) ଶିଜନ୍ତ ଧାତୁର ଶିର୍ (ଇ) ଲୋପ ହୁଏ। ଯଥା - ସ୍ଥାପି - ସ୍ଥାପ୍ୟତେ, କାରି - କାର୍ଯ୍ୟତେ, ଭାବି - ଭାବ୍ୟତେ, ଦର୍ଶି-
ଦର୍ଶ୍ୟତେ ଇତ୍ୟାଦି।
- (୯) ସାଧାରଣ ନିୟମର ବହିର୍ଭୂତ ଧାତୁଗୁଡ଼ିକ ଯଥା - ଶୀ - ଶୟତେ, ଗ୍ରହ୍ - ଗୃହ୍ୟତେ, ପ୍ରଞ୍ଜ୍ - ପୃଞ୍ଜ୍ୟତେ, ବ୍ୟଧ୍ -
ବିଧ୍ୟତେ, ହ୍ସ୍-ହୁୟତେ, ଶାସ୍ - ଶିଷ୍ୟତେ, ଖନ୍ - ଖନ୍ୟତେ ବା ଖାୟତେ।
- (୧୦) କେତେକ ପ୍ରଚଳିତ ଧାତୁର କର୍ମ ଓ ଭାବବାଚ୍ୟରେ ଲଟ୍, ବିଧିଲିଟ୍, ଲୋଟ୍, ଲିଟ୍, ଲୃଟ୍ ଲକାରରେ ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ
ଏକବଚନରେ ନିଷ୍ପନ୍ନ କ୍ରିୟାପଦ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା।
ଭୂ ଓ ଅସ୍	:	ଭୂୟତେ, ଭୂୟେତ, ଭୂୟତାମ୍, ଅଭୂୟତ, ଭବିଷ୍ୟତେ।
ଗମ୍	:	ଗମ୍ୟତେ, ଗମେତ, ଗମ୍ୟତାମ୍, ଅଗମ୍ୟତ, ଗଂସ୍ୟତେ।
ହସ୍	:	ହସ୍ୟତେ, ହସେତ, ହସ୍ୟତାମ୍, ଅହସ୍ୟତ, ହସିଷ୍ୟତେ।
ଲଭ୍	:	ଲଭ୍ୟତେ, ଲଭେତ, ଲଭ୍ୟତାମ୍, ଅଲଭ୍ୟତ, ଲପ୍ସ୍ୟତେ।
କଥ୍	:	କଥ୍ୟତେ, କଥେତ, କଥ୍ୟତାମ୍, ଅକଥ୍ୟତ, କଥୟିଷ୍ୟତେ।
ପ୍ର+ନମ୍	:	ପ୍ରଣମ୍ୟତେ, ପ୍ରଣମେତ, ପ୍ରଣମ୍ୟତାମ୍, ପ୍ରାଣମ୍ୟତ, ପ୍ରଣସ୍ୟତେ।
ଦା	:	ଦୀୟତେ, ଦୀୟେତ, ଦୀୟତାମ୍, ଅଦୀୟତ, ଦାସ୍ୟତେ।
ପା(ପାନେ)	:	ପୀୟତେ, ପୀୟେତ, ପୀୟତାମ୍, ଅପୀୟତ, ପାସ୍ୟତେ।
ସ୍ଥା	:	ସ୍ଥାୟତେ, ସ୍ଥାୟେତ, ସ୍ଥାୟତାମ୍, ଅସ୍ଥାୟତ, ସ୍ଥାସ୍ୟତେ।
ପା(ପାଳନେ)	:	ପାୟତେ, ପାୟେତ, ପାୟତାମ୍, ଅପାୟତ, ପାସ୍ୟତେ।
କୃ	:	କ୍ରିୟତେ, କ୍ରିୟେତ, କ୍ରିୟତାମ୍, ଅକ୍ରିୟତ, କରିଷ୍ୟତେ।
ନୀ	:	ନୀୟତେ, ନୀୟେତ, ନୀୟତାମ୍, ଅନୀୟତ, ନେଷ୍ୟତେ।
ତ୍ୟଜ୍	:	ତ୍ୟଜ୍ୟତେ, ତ୍ୟଜେତ, ତ୍ୟଜ୍ୟତାମ୍, ଅତ୍ୟଜ୍ୟତ, ତ୍ୟକ୍ଷ୍ୟତେ।
ପଠ୍	:	ପଠ୍ୟତେ, ପଠେତ, ପଠ୍ୟତାମ୍, ଅପଠ୍ୟତ, ପଠିଷ୍ୟତେ।
ମୃ	:	ମ୍ରିୟତେ, ମ୍ରିୟେତ, ମ୍ରିୟତାମ୍, ଅମ୍ରିୟତ, ମରିଷ୍ୟତେ।
ସେବ୍	:	ସେବ୍ୟତେ, ସେବେତ, ସେବ୍ୟତାମ୍, ଅସେବ୍ୟତ, ସେବିଷ୍ୟତେ।
ପଢ୍	:	ପଢ୍ୟତେ, ପଢେତ, ପଢ୍ୟତାମ୍, ଅପଢ୍ୟତ, ପଢିଷ୍ୟତେ।
ଯାଚ୍	:	ଯାଚ୍ୟତେ, ଯାଚେତ, ଯାଚ୍ୟତାମ୍, ଅଯାଚ୍ୟତ, ଯାଚିଷ୍ୟତେ।
ବସ୍	:	ଉଷ୍ୟତେ, ଉଷେତ, ଉଷ୍ୟତାମ୍, ଔଷ୍ୟତ, ବସ୍ୟତେ।
ସ୍ବପ୍	:	ସୁପ୍ୟତେ, ସୁପେତ, ସୁପ୍ୟତାମ୍, ଅସୁପ୍ୟତ, ସ୍ବପ୍ସ୍ୟତେ।

ଦନଶ୍ଚ	:	ଦଶ୍ୟତେ, ଦଶେତ, ଦଶ୍ୟତାମ୍, ଅଦଶ୍ୟତ, ଦତ୍ତଶ୍ୟତେ ।
ସ୍ତୁ	:	ସ୍ତୁୟତେ, ସ୍ତୁୟେତ, ସ୍ତୁୟତାମ୍, ଅସ୍ତୁୟତ, ସ୍ତୋଷ୍ୟତେ ।
ଶ୍ରୀ	:	ଶ୍ରୀୟତେ, ଶ୍ରୀୟେତ, ଶ୍ରୀୟତାମ୍, ଅଶ୍ରୀୟତ, ଶ୍ରୋଷ୍ୟତେ ।
ଗୌ	:	ଗାୟତେ, ଗାୟେତ, ଗାୟତାମ୍, ଅଗାୟତ, ଗାସ୍ୟତେ ।
ସ୍ଵ	:	ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟତେ, ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟେତ, ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟତାମ୍, ଅସ୍ଵର୍ଯ୍ୟତ, ସ୍ଵରିଷ୍ୟତେ ।
ଭୂ	:	ଭବ୍ୟତେ, ଭବେତ, ଭବ୍ୟତାମ୍, ଔବ୍ୟତ, ବକ୍ଷ୍ୟତେ ।
ବଦ୍	:	ଭଦ୍ୟତେ, ଭଦେତ, ଭଦ୍ୟତାମ୍, ଔଦ୍ୟତ, ବଦିଷ୍ୟତେ ।
ଶୀ	:	ଶୟତେ, ଶୟେତ, ଶୟତାମ୍, ଅଶୟତ, ଶୟିଷ୍ୟତେ ।
ଜି	:	ଜାୟତେ, ଜାୟେତ, ଜାୟତାମ୍, ଅଜାୟତ, ଜେଷ୍ୟତେ ।
ଗ୍ରହ୍	:	ଗୃହ୍ୟତେ, ଗୃହେତ, ଗୃହ୍ୟତାମ୍, ଅଗୃହ୍ୟତ, ଗ୍ରହୀଷ୍ୟତେ ।
ପ୍ରଜ୍ଞ	:	ପୃଜ୍ୟତେ, ପୃଜେତ, ପୃଜ୍ୟତାମ୍, ଅପୃଜ୍ୟତ, ପ୍ରକ୍ଷ୍ୟତେ ।
ଶାସ୍	:	ଶିଷ୍ୟତେ, ଶିଷେତ, ଶିଷ୍ୟତାମ୍, ଅଶିଷ୍ୟତ, ଶାସିଷ୍ୟତେ ।
ଲିଖ୍	:	ଲିଖ୍ୟତେ, ଲିଖେତ, ଲିଖ୍ୟତାମ୍, ଅଲିଖ୍ୟତ, ଲେଖ୍ୟତେ ।
ନମ୍	:	ନମ୍ୟତେ, ନମେତ, ନମ୍ୟତାମ୍, ଅନମ୍ୟତ, ନଂସ୍ୟତେ ।
ଦୃଶ୍	:	ଦୃଶ୍ୟତେ, ଦୃଶେତ, ଦୃଶ୍ୟତାମ୍, ଅଦୃଶ୍ୟତ, ଦ୍ରକ୍ଷ୍ୟତେ ।
ଆସ୍	:	ଆସ୍ୟତେ, ଆସେତ, ଆସ୍ୟତାମ୍, ଆସ୍ୟତ, ଆସିଷ୍ୟତେ ।
ଖାଦ୍	:	ଖାଦ୍ୟତେ, ଖାଦେତ, ଖାଦ୍ୟତାମ୍, ଅଖାଦ୍ୟତ, ଖାଦିଷ୍ୟତେ ।
ଭୁଜ୍	:	ଭୁଜ୍ୟତେ, ଭୁଜେତ, ଭୁଜ୍ୟତାମ୍, ଅଭୁଜ୍ୟତ, ଭୋକ୍ଷ୍ୟତେ ।
ଯା	:	ଯାୟତେ, ଯାୟେତ, ଯାୟତାମ୍, ଅଯାୟତ, ଯାସ୍ୟତେ ।
ଯୁଧ୍	:	ଯୁଧ୍ୟତେ, ଯୁଧେତ, ଯୁଧ୍ୟତାମ୍, ଅଯୁଧ୍ୟତ, ଯୋସ୍ୟତେ ।
ରୁଦ୍	:	ରୁଦ୍ୟତେ, ରୁଦେତ, ରୁଦ୍ୟତାମ୍, ଅରୁଦ୍ୟତ, ରୋଦିଷ୍ୟତେ ।
ଜ୍ଞା	:	ଜ୍ଞାୟତେ, ଜ୍ଞାୟେତ, ଜ୍ଞାୟତାମ୍, ଅଜ୍ଞାୟତ, ଜ୍ଞାସ୍ୟତେ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧ । ବନ୍ଧନୀମଧାତୁ ଯଥାର୍ଥପଦଂ ନିରୂପ୍ୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ ।

ଯଥା – ବିଦ୍ୟାହୀନାଃ ନ ଶୋଭନ୍ତି

ବିଦ୍ୟାହୀନୈଃ ନ ଶୁଭ୍ୟତେ । (ଶୁଭ୍ୟତେ / ଶୋଭ୍ୟତେ)

(i) ଛାତ୍ରଃ ଛାତ୍ରାବାସେ ତିଷ୍ଠତି ।

ଛାତ୍ରେଣ ଛାତ୍ରାବାସେ _____ । (ସ୍ଥାୟତେ / ସ୍ଥାୟତେ)

- (ii) ଧେନବଃ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଭ୍ରମନ୍ତି ।
ଧେନୁଭିଃ ପ୍ରାନ୍ତରେ _____ । (ଭ୍ରାମ୍ୟତେ / ଭ୍ରମ୍ୟତେ)
- (iii) ଶିକ୍ଷକଃ ଛାତ୍ରଂ ପୃଚ୍ଛତି ।
ଶିକ୍ଷକେଶ ଛାତ୍ରଃ _____ । (ପ୍ରଚ୍ଛ୍ୟତେ / ପୃଚ୍ଛ୍ୟତେ)
- (iv) ଶିଶୁଃ ହସତି ।
ଶିଶୁନା _____ । (ହସ୍ୟତେ / ହାସ୍ୟତେ)
- (v) ପିତା ପୁତ୍ରଂ ପାତି ।
ପିତ୍ରା ପୁତ୍ରଃ _____ । (ପାୟତେ / ପାୟତେ)
- (iv) ଭକ୍ତଃ ସଂସାରଂ ତରତି ।
ଭକ୍ତେନ ସଂସାରଃ _____ । (ତର୍ଯ୍ୟତେ / ତୀର୍ଯ୍ୟତେ)

୨। ଅତ୍ର ଦୃଢୋଃ ମିତ୍ରଢୋଃ ବାର୍ତ୍ତାଳାପଃ ଦତ୍ତଃ । ପ୍ରକାଶଃ ପ୍ରଶ୍ନାନ୍ କରୋତି, ଶତାନ୍ତଃ ଉତ୍ତରାଣି ଦଦାତି ।
ଉଦାହରଣମନୁସ୍ମତ୍ୟ ଶତାନ୍ତ୍ୟାଃ ଉତ୍ତରାଣି କର୍ମବାଚ୍ୟେ ଲିଖତ ।

ଯଥା:-

- ପ୍ରକାଶ- ଶତାନ୍ତ ! ତ୍ଵଂ କିଂ ପ୍ରାତଃ ଚତୁର୍ବାଦନେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଠସି ?
ଶତାନ୍ତ - ଆମ୍, ମୟା ପ୍ରାତଃ ଚତୁର୍ବାଦନେ ଉତ୍ଥାୟତେ ।
- ପ୍ରକାଶ - କିଂ ତ୍ଵଂ ପ୍ରାତରୁତ୍ଥାୟ ଭ୍ରମସି, କ୍ରାନ୍ତସି ପଠସି ଚ ?
ଶତାନ୍ତ - ଆମ୍, ମୟା ପ୍ରାତରୁତ୍ଥାୟ _____ ଚ ।
- ପ୍ରକାଶ - କିଂ ତବ ଅଗ୍ରଜଃ ଅଭିନୟଂ କରୋତି ?
ଶତାନ୍ତ - ନହି, ମମ _____ ।
- ପ୍ରକାଶ - ତବ ପିତାମହଃ ବାଟିକାଂ ସିଞ୍ଚତି କିମ୍ ?
ଶତାନ୍ତ - ଆମ୍, ମମ _____ ।
- ପ୍ରକାଶ - ତବ ଅନୁଜଃ କଥାଂ ବଦତି କିମ୍ ?
ଶତାନ୍ତ - ଆମ୍, ମମ _____ ।
- ପ୍ରକାଶ - ଅତ୍ର ମଶକାଃ ଦଶନ୍ତି କିମ୍ ?
ଶତାନ୍ତ - ଆମ୍, ଅତ୍ର _____ ।

ବାଚ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ସକର୍ମକ କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟକୁ କର୍ମବାଚ୍ୟରେ ଓ ଅକର୍ମକ କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟକୁ ଭାବବାଚ୍ୟରେ ଏବଂ କର୍ମ ଓ ଭାବବାଚ୍ୟକୁ କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ବାଚ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ବାଚ୍ୟାନ୍ତର କୁହାଯାଏ । ବାଚ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନ କଲାବେଳେ ବିଶେଷଣ ସହିତ କର୍ତ୍ତା ଓ କର୍ମର ଏବଂ ସମାପିକା କ୍ରିୟାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ । ଅସମାପିକା କ୍ରିୟା, ତାହାର କର୍ମ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରକ ବା ବିଭକ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।^୧

(କ) ତିଡ଼ନ୍ତ କ୍ରିୟାର ବାଚ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନ

(ସକର୍ମକ) କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ:

୧. ରାମଃ ବନଂ ଗଚ୍ଛତି ।
୨. ରାଜା ବ୍ରାହ୍ମଣାୟ ଧନଂ ଦଦାତି ।
୩. ବାନରଃ ବୃକ୍ଷାତ୍ ଫଳଂ ଖାଦତି ।
୪. ଡ଼ଂ ମୟା ସହ ଗ୍ରାମଂ ଗଚ୍ଛସି ।

(ଅକର୍ମକ) କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

୧. ବାଳକଃ ଶୀଘ୍ରଂ ଧାବତି ।
୨. ବୃକ୍ଷାତ୍ ପତ୍ରାଣି ପତନ୍ତି ।
୩. ଡ଼ମ୍ ଅତ୍ର କ୍ରୀଡ଼ସି ।
୪. ଶ୍ଵା ପ୍ରାନ୍ତରେ ଭ୍ରମତି ।

କର୍ମବାଚ୍ୟ

- ରାମେଣ ବନଂ ଗମ୍ୟତେ ।
- ରାଜା ବ୍ରାହ୍ମଣାୟ ଧନଂ ଦୀୟତେ ।
- ବାନରେଣ ବୃକ୍ଷାତ୍ ଫଳଂ ଖାଦ୍ୟତେ ।
- ଡ଼ୟା ମୟା ସହ ଗ୍ରାମଃ ଗମ୍ୟତେ ।

ଭାବବାଚ୍ୟ

- ବାଳକେନ ଶୀଘ୍ରଂ ଧାବ୍ୟତେ ।
- ବୃକ୍ଷାତ୍ ପତ୍ତ୍ରେଃ ପତ୍ୟତେ ।
- ଡ଼ୟା ଅତ୍ର କ୍ରୀଡ଼୍ୟତେ ।
- ଶ୍ଵନା ପ୍ରାନ୍ତରେ ଭ୍ରମ୍ୟତେ ।

ମନେରଖ : କେତେକ ଧାତୁ ନିତ୍ୟ ଅକର୍ମକ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ସାଧାରଣତଃ ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟକେତେକ ସକର୍ମକ ଧାତୁକୁ ବାକ୍ୟରେ ଅକର୍ମକ ଭଳି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।

ଯଥା – (ନିତ୍ୟ ଅକର୍ମକ) ୧. ବାଳକଃ କୁନ୍ଦତି

୨. ଶିଶବଃ ହସନ୍ତି ।

ଅର୍ଥାତ୍ କୁନ୍ଦ ଓ ହସ୍ ଧାତୁ ନିତ୍ୟ ଅକର୍ମକ, ଏମାନେ କର୍ମ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, କେତେକ ସକର୍ମକ ଧାତୁ କର୍ମ ନ ନେଇ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲେ ତାକୁ ସକର୍ମକ ଧାତୁର ଅକର୍ମକ ପ୍ରୟୋଗ କୁହାଯାଏ । ଯଥା –

(୧) ରାମଃ ଖାଦତି । (୨) ଅହଂ ଲିଖାମି ।

ଏଠାରେ ଖାଦ୍ ଓ ଲିଖ୍ ଧାତୁର ଅକର୍ମକ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ଯଦିଓ ‘ଅନ୍ନମ୍’ ଓ ‘ପତ୍ରମ୍’ ଇତ୍ୟାଦି କର୍ମପଦ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ ।

୧ । “କର୍ତ୍ତୃ-କର୍ମ-କ୍ରିୟାତ୍ରେକ କର୍ତ୍ତୃ-କର୍ମ-ବିଶେଷଣମ୍ ।
ବାଚ୍ୟାନ୍ତରଂ କର୍ତ୍ତୃମିଚ୍ଛୁରେତାନି ପରିବର୍ତ୍ତୟେତ୍ ।।”

ଦ୍ଵିକର୍ମକ କ୍ରିୟାର ବାଚ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ

କେତେକ ସକର୍ମକ ଧାତୁର ଦୁଇଟି କର୍ମ ଥାଏ । ତାକୁ ଦ୍ଵିକର୍ମକ ଧାତୁ କୁହାଯାଏ । ଦ୍ଵିକର୍ମକ ଧାତୁଗୁଡ଼ିକ ଦୁହାଦିଂ ଓ ନ୍ୟାଦିଂ ଏହିପରି ଦୁଇଟି ଗଣରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଟି କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ କର୍ମ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଗୌଣ କର୍ମ । ମୁଖ୍ୟ ଓ ଗୌଣ କର୍ମର ନିରୂପଣ କର୍ତ୍ତାର ଅଭୀଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଏ । ଯଥା - ଗୋପାଳଃ ଗାଂ ଦୁଗ୍ଧଂ ଦୋଗ୍ଧଃ ।

ଏହି ବାକ୍ୟରେ ‘ଦୁଗ୍ଧ’ ହିଁ କର୍ତ୍ତାର ଇପସିତ । ଏଣୁ ‘ଦୁଗ୍ଧ’ ମୁଖ୍ୟ କର୍ମ । ସାଧାରଣତଃ ବାଚ୍ୟାନ୍ତରବେଳେ ନ୍ୟାଦି ଗଣୀୟ ଗୁଣିଗୋଟି ଧାତୁର ମୁଖ୍ୟକର୍ମ କର୍ମବାଚ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଥମାବିଭକ୍ତିରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ ଦୁହାଦି ଦ୍ଵିକର୍ମକ ଧାତୁମାନଙ୍କର ଗୌଣ ବା ଅପ୍ରଧାନ କର୍ମ ଉକ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଥମାବିଭକ୍ତିରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ଏବଂ କ୍ରିୟା ତଦନୁସାରୀ ହୋଇଥାଏ ।^୩

(କ) ଦୁହାଦି -

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

କର୍ମବାଚ୍ୟ

୧. ଗୋପାଳଃ ଗାଂ ଦୁଗ୍ଧଂ ଦୋଗ୍ଧଃ - ଗୋପାଳେନ ଗୌଃ ଦୁଗ୍ଧଂ ଦୁହ୍ୟତେ ।

୨. ଗୁରୁଃ ଶିଷ୍ୟଂ ପ୍ରଶ୍ନଂ ପୂଚ୍ଛତି - ଗୁରୁଣା ଶିଷ୍ୟଃ ପ୍ରଶ୍ନଂ ପୂଚ୍ଛ୍ୟତେ ।

(ଖ) ନ୍ୟାଦି

୧. କୃଷକଃ ଛାଗଂ ଗ୍ରାମଂ ନୟତି - କୃଷକେଣ ଛାଗଃ ଗ୍ରାମଂ ନୀୟତେ ।

୨. ପ୍ରଭୁଃ ଭୃତ୍ୟଂ ଗୃହଂ କର୍ଷତି - ପ୍ରଭୁଣା ଭୃତ୍ୟଃ ଗୃହଂ କୃଷ୍ୟତେ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧ । ନିମ୍ନଲିଖିତବାକ୍ୟାନି କର୍ମବାଚ୍ୟେ ପରିବର୍ତ୍ତୟତ ।

ଯଥା -

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟେ

କର୍ମବାଚ୍ୟେ

ସଃ ବ୍ୟାଘ୍ରଂ ପଶ୍ୟତି ।

ତେନ ବ୍ୟାଘ୍ରଃ ଦୃଶ୍ୟତେ ।

(କ) ଏକଃ ଚନ୍ଦ୍ରଃ ତମୋ ହନ୍ତି ।

(ଖ) ଅହଂ ପିତରଂ ବନ୍ଦେ ।

(ଗ) ସୀତା ଗୀତଂ ଗାୟତି ।

(ଘ) ରମେଶଃ ଗ୍ରାମମ୍ ଅଗଚ୍ଛତ୍ ।

(ଙ) ସୈନିକଃ ଦେଶଂ ରକ୍ଷନ୍ତି ।

(ଚ) ଛାତ୍ରଃ ପାଠଂ ପଠେତ୍ ।

୧ । ଦୁହାଦି - ଦୁହ, ଯାଚ, ପଚ, ଦଷ୍ଟ, ରୁଧ, ପ୍ରଛ, ଚି, ବୁ, ଶାସ୍, ଜି, ମରୁ ଓ ମୁଷ ।

୨ । ନ୍ୟାଦି - ନୀ, ହୁ, କୃଷ୍ ଓ ବହ୍ ।

୩ । “ଗୌଣେ କର୍ମଣି ଦୁହ୍ୟାଦେଃ ପ୍ରଧାନେ ନାହୁକୃଷ୍ଣବହାମ୍ ।

ବିଭକ୍ତିଃ ପ୍ରଥମା ଜ୍ଞେୟା ଦ୍ଵିତୀୟା ସ୍ୟାଉଦନ୍ୟତଃ ।।”

୨ । ନିମ୍ନଲିଖିତାନ୍ତି ବାକ୍ୟାନ୍ତି ଭାବବାଚ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତୟତ ।

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟମ୍

ଭାବବାଚ୍ୟମ୍

ଯଥା :- ବାଳକାଃ ହସନ୍ତି ।

ବାଳକୈଃ ହସ୍ୟତେ ।

(କ) ବୃକ୍ଷାତ୍ ଫଳାନ୍ତି ପତନ୍ତି ।

(ଖ) ଶିଶୁଃ ଭୃଶଂ କ୍ରନ୍ଦତି ।

(ଗ) ନୃପଃ ଶତ୍ରୁଂ ହନ୍ତି ।

(ଘ) ଅଳସଃ ଦିବସେ ଶେତେ ।

(ଙ) ଲତା ଶୀଘ୍ରଂ ବର୍ଦ୍ଧତେ ।

(ଚ) ସିଂହଃ ବନେ ଗର୍ଜତି ।

(ଛ) ଛାତ୍ରାଃ ଛାତ୍ରାବାସେ ତିଷ୍ଠନ୍ତି ।

(ଖ) କୃଦନ୍ତ କ୍ରିୟାର ବାଚ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନ

‘ତିତନ୍ତ’ କ୍ରିୟାର ଯେପରି କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ, କର୍ମବାଚ୍ୟ ଓ ଭାବବାଚ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି, କୃଦନ୍ତ କ୍ରିୟାର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବାଚ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ ଦେଖାଯାଏ । କାରଣ ନିଷ୍ପା (କ୍ର ଓ କ୍ରବତ୍) ଏବଂ କୃତ୍ୟ (ତବ୍ୟ, ଅନୀୟ, ଯତ, ଶ୍ୟତ୍ ଓ କ୍ୟପ୍) ପ୍ରତ୍ୟୟ ନିଷ୍ପନ୍ନ ପଦଗୁଡ଼ିକ ବାକ୍ୟରେ ସମାପିକା କ୍ରିୟାରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଅନ୍ତି ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର:

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

କର୍ମବାଚ୍ୟ

(i) ସଃ ବିଦ୍ୟାଳୟଂ ଗତଃ ।

(i) ତେନ ବିଦ୍ୟାଳୟଃ ଗତଃ ।

(ii) ଅହଂ ବେଦଂ ପଠିତବାନ୍ ।

(ii) ମୟା ବେଦଃ ପଠିତଃ ।

(iii) ମାତା କନ୍ୟାମ୍ ଉଚ୍ଛବତୀ ।

(iii) ମାତ୍ରା କନ୍ୟା ଉଚ୍ଛା ।

(iv) ବାନରଃ ଫଳାନ୍ତି ଖାଦିତବାନ୍ ।

(iv) ବାନରେଶ ଫଳାନ୍ତି ଖାଦିତାନ୍ତି ।

(v) ଶିଶୁଃ ଶଯ୍ୟାମ୍ ଅଧିଶୟିତଃ ।

(v) ଶିଶୁନା ଶଯ୍ୟା ଅଧିଶୟିତା ।

୧ । କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟରେ କ୍ର ଓ କ୍ରବତ୍ ପ୍ରତ୍ୟୟ ନିଷ୍ପନ୍ନ ପଦକୁ କର୍ମବାଚ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ମୂଳଧାତୁରୁ ଉତ୍ତର ‘କ୍ର’ ପ୍ରତ୍ୟୟ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ପଦ କର୍ମର ଲିଙ୍ଗ, ବଚନ ଓ ବିଭକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର-

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

ଭାବବାଚ୍ୟ

(i) ବାଳଃ ହସିତଃ ।

(i) ବାଳେନ ହସିତମ୍ ।

(ii) କାକୌ ପଳାୟିତୌ ।

(ii) କାକାଭ୍ୟାଂ ପଳାୟିତମ୍ ।

(iii) ଶିଶବଃ ସ୍ଥିତବନ୍ଧଃ ।

(iii) ଶିଶୁଭିଃ ସ୍ଥିତମ୍ ।

୨ । କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟରେ ଅକର୍ମକ କ୍ରିୟାରୁ ଉତ୍ତର ‘କ୍ର’ ବା ‘କ୍ରବତ୍’ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଭାବବାଚ୍ୟରେ ‘କ୍ର’ ପ୍ରତ୍ୟୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହି କ୍ରିୟାପଦ ସବୁବେଳେ କ୍ଲାବଲିଙ୍ଗ, ଏକବଚନ ଓ ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର-

କର୍ମବାଚ୍ୟ / ଭାବବାଚ୍ୟ

- (i) ସଜନେଃ ଧର୍ମଗୁନ୍ଥଃ ପଠନୀୟଃ ।
- (ii) ଛାତ୍ରେଃ କୁସଙ୍ଗଃ ପରିହାର୍ଯ୍ୟଃ ।
- (iii) ଅତ୍ର ଅସ୍ମାଦିଃ ସ୍ଥେୟମ୍/ସ୍ଥାବର୍ୟମ୍ ।
- (iv) ତ୍ୱୟା ହସିତବ୍ୟମ୍ ।

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

- (i) ସଜନାଃ ଧର୍ମଗୁନ୍ଥଂ ପଠେୟଃ/ପଠିଷ୍ୟନ୍ତି ।
- (iii) ଛାତ୍ରାଃ କୁସଙ୍ଗଂ ପରିହରେୟଃ / ପରିହରିଷ୍ୟନ୍ତି ।
- (i) ଅତ୍ର ବୟଂ ତିଷ୍ଠେମ୍ / ସ୍ଥାସ୍ୟାମଃ ।
- (ii) ତ୍ୱଂ ହସେଃ / ହସିଷ୍ୟସି ।

୩। କୃତ୍ୟ (ତବ୍ୟ, ଅନୀୟ, ଯତ୍, ଶ୍ୟତ୍, କ୍ୟପ୍) ପ୍ରତ୍ୟୟାନ୍ତ କ୍ରିୟାପଦ କେବଳ କର୍ମ ବା ଭାବବାଚ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ତା’ର କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲାବେଳେ ମୂଳଧାତୁରେ ବିଧିଲିଙ୍ଗ, କିମ୍ବା ଲୁଗ୍ ଲକାରର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

(ଗ) ଶିଜନ୍ତ କ୍ରିୟାର ବାଚ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନ^୧

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

- (i) ଗୁରୁଃ ଶିଷ୍ୟଂ ବେଦଂ ପାଠୟତି ।
- (ii) ପିତା ପୁତ୍ରଂ ଧର୍ମଂ ବୋଧୟତି ।
- (iii) ମାତା ଶିଶୁମ୍ ଓଦନଂ ଭୋଜୟତି ।

କର୍ମବାଚ୍ୟ

- (i) ଗୁରୁଣା ଶିଷ୍ୟଃ ବେଦଂ ପାଠ୍ୟତେ ।
ଗୁରୁଣା ଶିଷ୍ୟଂ ବେଦଃ ପାଠ୍ୟତେ ।
- (ii) ପିତ୍ରା ପୁତ୍ରଃ ଧର୍ମଂ ବୋଧତେ ।
ପିତ୍ରା ପୁତ୍ରଂ ଧର୍ମଃ ବୋଧତେ ।
- (iii) ମାତ୍ରା ଶିଶୁଃ ଓଦନଂ ଭୋଜ୍ୟତେ ।
ମାତ୍ରା ଶିଶୁମ୍ ଓଦନଃ ଭୋଜ୍ୟତେ ।

୧। ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଶିଜନ୍ତ ଦ୍ୱିକର୍ମକ ଶବ୍ଦକର୍ମକ, ବୋଧାର୍ଥ ଓ ଭୋଜନାର୍ଥ ଧାତୁର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି । ଏପରିସ୍ଥଳେ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ କର୍ମକୁ ଉକ୍ତ କରି କର୍ମବାଚ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ଶିଜନ୍ତ ଦ୍ୱିକର୍ମକ ଧାତୁଟି ବୋଧାର୍ଥ, ଭୋଜନାର୍ଥ କିମ୍ବା ଶବ୍ଦକର୍ମକ ନ ହୋଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏତଦ୍ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଧାତୁମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିଲେ କେବଳ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ କର୍ମ ଉକ୍ତ ହୁଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କର୍ମର ପ୍ରଥମାବିଭକ୍ତି ହୁଏ । ଯଥା -

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

- (iv) ପିତା ପୁତ୍ରଂ ଗ୍ରାମଂ ଗମୟତି ।

କର୍ମବାଚ୍ୟ

- (iv) ପିତ୍ରା ପୁତ୍ରଃ ଗ୍ରାମଂ ଗମ୍ୟତେ ।

୨। ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣରେ ‘ଗମୟତି’, ଏକ ଶିଜନ୍ତ ଦ୍ୱିକର୍ମକ ଧାତୁ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ବୋଧାର୍ଥ, ଭୋଜନାର୍ଥ ବା ଶବ୍ଦକର୍ମକ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କେବଳ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ କର୍ମ ‘ପୁତ୍ର’ ଉକ୍ତ ହୋଇଛି ।

୧। “ବୁଦ୍ଧିଭର୍ୟାର୍ଥଯୋଃ ଶବ୍ଦକର୍ମକାଣାଂ ନିଜେଚ୍ଛୟା ।

ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ - କର୍ମଶ୍ୟାନ୍ତେଷାଂ ଶ୍ୟନ୍ତାନାଂ ଲାଦୟୋ ମତଃ ।।”

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଦ୍ୱୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର-

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

(v) ସଃ ଭୃତ୍ୟେନ ବୃକ୍ଷଂ ଛେଦୟତି ।

(iv) ପ୍ରଭୁଃ ପାଚକେନ ଓଦନଂ ପାଚୟତି ।

କର୍ମବାଚ୍ୟ

(v) ତେନ ଭୃତ୍ୟେନ ବୃକ୍ଷଃ ଛେଦ୍ୟତେ ।

(iv) ପ୍ରଭୁଶା ପାଚକେନ ଓଦନଃ ପାଚ୍ୟତେ ।

୩। ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟଦ୍ୱୟରେ ଶିକ୍ଷନ୍ତ ଧାତୁର ପ୍ରୟୋଜ୍ୟରେ ତୃତୀୟାବିଭକ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଏପରିସ୍ଥଳେ ବାଚ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନ କଲାବେଳେ ପ୍ରୟୋଜକ କର୍ତ୍ତାରେ ତୃତୀୟା ଓ କର୍ମରେ ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତି ହୋଇଅଛି ।

ମନେରଖ :

- ୧। ଭାବପ୍ରକାଶପାଇଁ ଭାଷାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କଥନ ଭଙ୍ଗୀକୁ ‘ବାଚ୍ୟ’ କୁହାଯାଏ । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନି ପ୍ରକାର । ଯଥା - କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ, କର୍ମବାଚ୍ୟ ଓ ଭାବବାଚ୍ୟ ।
- ୨। କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତା ଉକ୍ତ ବା ପ୍ରଧାନ । ତେଣୁ କର୍ତ୍ତାଠାରେ ପ୍ରଥମାବିଭକ୍ତି ହୁଏ । କର୍ମ ଅନୁକ୍ତ ବା ଅପ୍ରଧାନ ହୋଇ ଦ୍ୱିତୀୟା ବିଭକ୍ତିରେ ରହେ । କ୍ରିୟାପଦ କର୍ତ୍ତାର ପୁରୁଷ ଓ ବଚନ ଗ୍ରହଣ କରେ ।
- ୩। କର୍ମବାଚ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତା ଅନୁକ୍ତ ବା ଅପ୍ରଧାନ ଓ କର୍ମ ଉକ୍ତ ବା ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ, କର୍ତ୍ତାଠାରେ ତୃତୀୟା ଓ କର୍ମଠାରେ ପ୍ରଥମାବିଭକ୍ତି ହୋଇଥାଏ । କ୍ରିୟାପଦ କର୍ମଅନୁସାରେ ହୋଇଥାଏ ।
- ୪। ଭାବବାଚ୍ୟରେ କର୍ମପଦ ନ ଥାଏ । କର୍ତ୍ତା ଅନୁକ୍ତ ହୋଇ ତୃତୀୟାବିଭକ୍ତିରେ ରହେ ଏବଂ କ୍ରିୟାପଦ ସର୍ବଦା ପ୍ରଥମପୁରୁଷ ଏକବଚନରେ ରହିଥାଏ ।
- ୫। କର୍ମବାଚ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଭାବବାଚ୍ୟରେ (ତିଡ଼ନ୍ତ) କ୍ରିୟାପଦ, ମୂଳଧାତୁରେ (ଲୁଟ୍ଲକାର ବ୍ୟତୀତ) ‘ୟ’ ଯୋଗ କରି ଆତ୍ମନେପଦୀ ଧାତୁର ରୂପପରି ନିଷ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।
- ୬। କର୍ମବାଚ୍ୟରେ ଦୁହାଦିଗଣାୟ ଦ୍ୱିକର୍ମକ ଧାତୁମାନଙ୍କର ଗୌଣକର୍ମ ଉକ୍ତ ହେଲାବେଳେ, ନ୍ୟାଦିଗଣାୟ ଧାତୁମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟକର୍ମ ଉକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
- ୭। କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟରେ କ୍ତ / କ୍ତବତୁ ପ୍ରତ୍ୟୟନିଷ୍ପନ୍ନ କ୍ରିୟାପଦ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଓ ଭାବବାଚ୍ୟରେ ‘କ୍ତ’ ପ୍ରତ୍ୟୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥାଏ । କର୍ମବାଚ୍ୟରେ କ୍ରିୟାପଦ କର୍ମର ଲିଙ୍ଗ, ବଚନ ଓ ପୁରୁଷକୁ ଗ୍ରହଣ କଲାବେଳେ ଭାବବାଚ୍ୟରେ ଏହା ସର୍ବଦା କ୍ଲାବଲିଂଗ ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତି ଏକବଚନରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥାଏ ।
- ୮। କର୍ମବାଚ୍ୟ କିମ୍ବା ଭାବବାଚ୍ୟରେ କୃତ୍ୟପ୍ରତ୍ୟୟାନ୍ତ କ୍ରିୟାପଦ ଥିଲେ, ତାହା କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟରେ ବିଧିଲିଙ୍ଗ କିମ୍ବା ଲୁଟ୍ଲକାରରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ।
- ୯। ଶିକ୍ଷନ୍ତ ଦ୍ୱିକର୍ମକ ଧାତୁମଧ୍ୟରୁ ଜ୍ଞାନାର୍ଥ, ଭୋଜନାର୍ଥ ଓ ଶରକର୍ମକ ଧାତୁମାନଙ୍କର ଯେ କୌଣସି କର୍ମ ଉକ୍ତ ହୋଇ ବାଚ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିବା ବେଳେ, ଅନ୍ୟ ଧାତୁମାନଙ୍କର କେବଳ ପ୍ରାୟୋଜ୍ୟ କର୍ମ ଉକ୍ତ ହୁଏ ।
- ୧୦। ବାଚ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନରେ କେବଳ କର୍ତ୍ତା - କର୍ମ, କର୍ତ୍ତା, କର୍ମର ବିଶେଷଣ ଓ ସମାପିକା କ୍ରିୟାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ବାକ୍ୟରେ ଅସମାପିକା କ୍ରିୟା, ତା’ର କର୍ମ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୌଣସି କାରକ ବା ବିଭକ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧ । ନିମ୍ନଲିଖିତବାକ୍ୟେଷୁ କ୍ରିୟାପଦଂ କର୍ମବାଚ୍ୟେ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲିଖତ ।

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

ଯଥା - ଶିଷ୍ୟଃ ବେଦଂ ପଠିତବାନ୍ ।

(i) ରାମଃ ଗ୍ରାମଂ ଗତଃ / ଗତବାନ୍ ।

(ii) ଦ୍ଵଂ ହିମାଳୟଂ ଦୃଷ୍ଟବାନ୍ ।

(iii) ରାଜା ପଣ୍ଡିତସଭାଂ କୃତବାନ୍ ।

(iv) ତେ କଳହଂ କୃତବନ୍ତଃ ।

(v) ରାବଣଃ ସୀତାମ୍ ଅପହୃତବାନ୍ ।

(vi) ପିତା କନ୍ୟାମ୍ ଉଚ୍ଛବନ୍ ।

କର୍ମବାଚ୍ୟ

ଶିଷ୍ୟେଣ ବେଦଃ ପଠିତଃ ।

(i) ରାମେଣ ଗ୍ରାମଃ _____ ।

(ii) ଦ୍ଵୟା ହିମାଳୟଃ _____ ।

(iii) ରାଜା ପଣ୍ଡିତସଭା _____ ।

(iv) ତୈଃ କଳହଃ _____ ।

(v) ରାବଣେନ ସୀତା _____ ।

(vi) ପିତ୍ରା କନ୍ୟା _____ ।

୨ । ନିମ୍ନଲିଖିତବାକ୍ୟେଷୁ କ୍ରିୟାପଦଂ ଭାବବାଚ୍ୟେ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲିଖତ ।

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

ଯଥା - ବୟଂ ଗତଃ ।

(i) ତେ ତତ୍ର କ୍ରୀଡ଼ିତବନ୍ତଃ ।

(ii) ସଃ କ୍ଵ ଗତଃ ।

(iii) ବାଳକଃ ହସିତବନ୍ତଃ ।

(iv) ଲତା କୁତ୍ର ଗତା ?

(v) ଦ୍ଵମ୍ ଉଚ୍ଛବନ୍ ।

ଭାବବାଚ୍ୟ

ଅସ୍ମାଭିଃ ଗତମ୍ ।

(i) ତୈଃ ତତ୍ର _____ ।

(ii) ତେନ କ୍ଵ _____ ।

(iii) ବାଳକୈଃ _____ ।

(iv) ଲତୟା କୁତ୍ର _____ ।

(v) ଦ୍ଵୟା _____ ।

୩ । ନିମ୍ନଲିଖିତେଷୁ ବାକ୍ୟେଷୁ କ୍ରିୟାପଦଂ କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟେ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲିଖତ ।

କର୍ମବାଚ୍ୟ / ଭାବବାଚ୍ୟ

ଯଥା - ଛାତ୍ରୈଃ କୁସଙ୍ଗଃ ପରିହର୍ତ୍ତବ୍ୟଃ ।

(i) ଅତ୍ର ଅସ୍ମାଭିଃ ସ୍ଥେୟମ୍ ।

(ii) ସର୍ବୈଃ କୋଣାର୍କମନ୍ଦିରଂ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟମ୍ ।

(iii) ଅସ୍ମାଭିଃ ପରୀକ୍ଷା କର୍ତ୍ତବ୍ୟା ।

(iv) ରାଜା ଦୋଷୀ ଦଣ୍ଡନୀୟଃ ।

(v) ଦୁର୍ଜନାନାଂ ଦୋଷଃ ପରିହର୍ତ୍ତବ୍ୟଃ ।

(vi) ମୟା କର୍ତ୍ତବ୍ୟମ୍ ।

(vii) ରୋଗିଣା ଶୟିତବ୍ୟମ୍ ।

କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ

ଛାତ୍ରଃ କୁସଙ୍ଗଂ ପରିହରେୟଃ / ପରିହରିଷ୍ୟତି ।

(i) ଅତ୍ର ବୟଂ _____ / _____ ।

(ii) ସର୍ବୈ କୋଣାର୍କମନ୍ଦିରଂ _____ / _____ ।

(iii) ବୟଂ ପରୀକ୍ଷାଂ _____ / _____ ।

(iv) ରାଜା ଦୋଷିଣଂ _____ / _____ ।

(v) ଦୁର୍ଜନଃ ଦୋଷଂ _____ / _____ ।

(vi) ଅହଂ _____ / _____ ।

(vii) ରୋଗୀ _____ / _____ ।

୪ । ବନ୍ଧନୀମଧାତ୍ ଯଥାର୍ଥପଦଂ ନିରୂପ୍ୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ ।

ଯଥା - ତୟା ସଭାୟାଂ ନ ହସିତମ୍ ।

(i) ତେନ ବ୍ୟାକରଣଂ _____ ।

(ii) ସଦା ସତ୍ୟଂ _____ ।

(iii) ବ୍ରହ୍ମରାରିଣା _____ ଯାତ୍ୟତେ ।

(iv) _____ ମାତା ଉକ୍ତା ।

(v) ରକ୍ଷିତଃ _____ ସ୍ତୁୟତେ ।

(vi) ହିଂସା _____ ।

(vii) _____ କେନ ବାଧ୍ୟତେ ।

(viii) ତ୍ୱୟା ଜିଜ୍ଞାସା _____ ।

(ix) ସର୍ବେଷାଂ ପାତକଜଳଂ _____ ।

(ନିୟତିଃ, ବିଷୟଃ, ଅଧୀତମ୍, ହସିତମ୍, ତ୍ୟାଜ୍ୟା, ଭିକ୍ଷା, ବକ୍ତବ୍ୟମ୍, ପେୟମ୍, ପୁତ୍ରେଣ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟା)

୫ । ବାଚ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନଂ କୁରୁତ ।

(i) ସର୍ବେ ଭବନ୍ତୁ ସୁଖିନଃ ।

(ii) ରାମଃ ରାବଣଂ ହତବାନ୍ ।

(iii) ବାନରଃ ବୃକ୍ଷାତ୍ ଫଳଂ ଖାଦତି ।

(iv) ମାତା କନ୍ୟାମ୍ ଅନ୍ନଂ ଭୋଜୟତୁ ।

(v) ଦାରାଃ ମେ ସ୍ଥିତାଃ ।

(vi) ପ୍ରଭୁଃ ଭୃତ୍ୟଂ ଗୃହଂ କର୍ଷତି ।

(vii) ଛାୟା କେନ ନିବାର୍ଯ୍ୟତେ ।

(viii) ସେବିତବ୍ୟୋ ମହାବୃକ୍ଷଃ ।

(ix) ଦୁର୍ଜନଃ ପରିହର୍ତ୍ତବ୍ୟଃ ।

(x) ହୀନସେବା ନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟା ।

